

Predsednica Republike Slovenije

NATAŠA PIRC MUSAR

**Govor predsednice Republike Slovenije
Nataše Pirc Musar
na pogrebni slovesnosti za Anito Ogulin,
prejemnico odlikovanja Republike Slovenije zlati red za zasluge**

Ljubljana, 20. julij 2024

*Spoštovani svojci in vsi žalujoči,
gospe in gospodje.*

Redki so ljudje, ki se dotaknejo toliko src, kot se jih je Anita Ogulin, in tam tudi ostanejo. In ne le to – tam živijo. Tam živijo, ker so se nas dotaknili tako močno, da svet vidimo drugače. Da sebe v tem svetu vidimo drugače. Da zaživimo drugače. Takšna je bila Anita. Bila je zadnje, a varno pribežališče za premnoge pozabljene otroke, družine in ljudi v stiski. Bila je naša prijateljica. Bila je moja prijateljica. Naučila nas je, da vsak od nas vsaj enkrat zmore narediti nekaj dobrega za drugega. Da pomagati ni dolžnost le nekaterih, ampak poslanstvo vseh, ker na tem stoji in obstoji družba.

V dneh po njenem slovesu mi je pod roke prišla poezija avstrijskega pesnika Ericha Frieda. »Nič drugega kot bolečina je, pravi strah. Brezupno je, pravi spoznanje. Nemogoče je, pravi izkušnja. Je, kar je, pravi ljubezen,« je zapisal. V teh besedah sem začutila Anito. Anita je bila ljubezen. Neponovljiva. Tista prava, večna in nepremagljiva. Bila humanitarka z zlatim srcem, katere neizmerna dobrota in nesebičnost sta se dotaknili vseh, ki smo imeli privilegij, da smo jo poznali.

Bila je kot luč v temi in toplina, ki je grela srca, ko je človečnosti pretila zima. Njena nesebičnost je segla dlje od meja možnega, saj je vedno našla način, kako pomagati tistim, ki so jo potrebovali.

Vsakdo, ki je kdaj prišel v stik z Anito, je občutil njeno sočutje in neomajni optimizem, predvsem pa vero v ljubezen. Govorila je, da je najbolj srečna tedaj, ko so srečni drugi. Njene roke so bile vedno odprte za objem, njen nasmeh pa je bil vir moči za tiste, ki so se znašli v najtežjih trenutkih. Bolečino ljudi, njihov brezup in vse, kar se je marsikomu zdelo nemogoče, je sprejemala odprtih rok in odprtega srca ter jih spremenila na bolje.

Človekovo dostojanstvo v nas, dostojanstvo za vse, dostojanstvo okolju, ki nas obdaja.

01 478 12 09, gp.uprs@up-rs.si, Erjavčeva 17, SI-1000, Ljubljana

Nikoli je nisem slišala, da bi se pri tem potožila nad svojim poslanstvom. Upravičeno pa se je zavzemala, da ne bi bili tako brezbržni do ranljivih skupin. Brezbržnost jo je najgloblje prizadela, saj je vedela, da ji na koncu ne bo ubežal nihče. Zato je delila ljubezen, tisto čisto, brez nalepk in brez razlag. Dobroto. Nesebično in neumorno, do zadnjega dne. Brez pričakovanj, le z milo prošnjo, naj, ko bomo lahko, tudi mi pomagamo nekemu, ki je v stiski.

Čeprav ob slovesu čutimo bolečino, so še močnejši naša ljubezen, brezmejno spoštovanje in hvaležnost Aniti. Svet brez nje bo drugačen. A vendar je, tako kot je to znala samo ona, poskrbela, da bomo njeno poslanstvo nadaljevali vsi, ki se nas je tako ali drugače dotaknila njena ljubezniva dlan. Med njimi so njene sopotnice in sopotniki iz Zveze Anita Ogulin & ZPM, s katerimi so skupaj pomagali ranljivim in soustvarjali dobro.

Poslej bo Anita živela v vsakem od njih in v vsakem od nas. Še naprej bo pomagala najranljivejšim in spreminjala svet na bolje. To si je želela in to si zasluži. Njena dediščina, ki jo danes sprejemamo iz njenih toplih, a utrujenih dlani, je odgovornost vseh nas, da še naprej pomagamo otrokom, družinam in ljudem v stiski. Anita nas je naučila, kaj pomeni resnično ljubiti in skrbeti za sočloveka. Naučila nas je, kaj je ljubezen, brez katere ni modrosti.

Ljuba Anita,

v imenu države in ljudi se Ti zahvaljujem za vse dobro, kar si do poslednjega diha naredila za vse nas. Hvala, ker si bila ljubezen in ker boš ljubezen tudi ostala. Vedno boš del nas. V tišini in miru se bomo hranili od darov, ki jih puščaš v nas. Naj bo tvoja Ljubezen še naprej vodnica vsem nam.

Radi te imamo.